

- 2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende, skal Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater, og navnlig direktivets artikel 4, stk. 1, da fortolkes således, at denne medlemsstat skal tillade, at udloddet overskud, som et selskab i denne stat modtager fra sit datterselskab etableret i en anden medlemsstat, kan fradrages fuldstændigt i overskuddet for det pågældende skatteår, og skal tillade at et herved fremkommet tab kan fremføres til et senere skatteår?
- 3) Såfremt direktiv 90/435/EØF skal fortolkes således, at de belgiske bestemmelser er i strid med direktivets artikel 4, stk. 1, med hensyn til udlodning, som et belgisk moderselskab modtager fra et datterselskab, der har hjemsted i Den Europæiske Union, skal det da fastslås, at nævnte direktivbestemmelse også er til hinder for anvendelsen af den belgiske lovgivning på udloddet udbytte, som et belgisk moderselskab modtager fra et belgisk datterselskab, når den belgiske lovgiver, således som det er tilfældet i den foreliggende sag, ved gennemførelsen af direktivet i belgisk ret har valgt at behandle rent interne situationer og situationer, der er omfattet af direktivet, ens og derfor har tilpasset den belgiske lovgivning til direktivet også med hensyn til rent interne forhold?
- 4) Er EF-traktatens artikel 43 til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter fritagelsen med hensyn til selskabsskatten for udloddet overskud, som et selskab i et skatteår modtager fra sit datterselskab etableret i en anden medlemsstat, i den første medlemsstat begrænses til det overskud, der er udloddet i den skatteperiode, hvor udlodningen fandt sted (efter visse lovbestemte fradrag), hvorimod det udloddede overskud ville have været fuldstændig fritaget, såfremt dette selskab havde været et fast driftssted i en anden medlemsstat?

(¹) EUT L 255, s. 6.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 16. november 2007 — K-1 Sp. z o.o., Torun mod Dyrektor Izby Skarbowej, Bydgoszcz

(Sag C-502/07)

(2008/C 22/55)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K-1 Sp. z o.o., Torun

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej, Bydgoszcz

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 2, stk. 1 og 2, i Rådets første direktiv 67/227/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (¹) sammenholdt med artikel 2, artikel 10, stk. 1, litra a), og artikel 10, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (²) til hinder for, at der pålægges den afgiftspligtige en forpligtelse til at betale den tillægsafgift, der er omhandlet i artikel 109, stk. 5 og 6, i lov af 11. marts 2004 om merværdiafgift [...], såfremt det konstateres, at den afgiftspligtige i den udfærdigede angivelse har angivet et højere beløb for den afgiftsforskel eller indgående merværdiafgift, der skal refunderes, end der er krav på?
- 2) Kan de »særlige foranstaltninger« i artikel 27, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag under hensyn til deres art og formål danne grundlag for at pålægge den afgiftspligtige en tillægsafgift, som fastsættes af afgiftsmyndighederne, såfremt det objektivt konstateres, at den afgiftspligtige har angivet et for højt beløb for den afgiftsforskel, der skal refunderes, eller et for højt beløb for den indgående merværdiafgift, der skal refunderes?
- 3) Omfatter bemyndigelsen i artikel 33 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag retten til at indføre en tillægsafgift som omhandlet i artikel 109, stk. 5 og 6, i lov af 11. marts 2004 om merværdiafgift [...]

(¹) EFT 1967, s. 12.

(²) EFT L 145, s. 1.